

Sley POHJANMAA & SAKSA

Auringonlaskun sotilaat

Elämää katsomusten ristiriidassa

Huoli pois!

2/2025

SLEY

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Orsitie 1 D 17, 90240 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2025

Sley POHJANMAA & SAKSA

Huoli pois!

Kesä on tullut ja hyvää sanomaa julistetaan jälleen kaikille aisteillemme. Ehkä jakeet ovat tutut, mutta pysähdy juuri siksi niiden ääreen:

”Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyyränäränkään vertaa? Mitä te vaatuksesta huolehditte! Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne nousevat maasta: eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää. Minä sanon teille: edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna joutuu uuniin, niin tottahan hän teistä huolehtii, te vähäuskoiset!” (Matt. 6)

Mutta miten olla huoleton, kun pelottaa? Kysyin Etu-Aasiassa työskentelevältä pastorilta työn vaaroista. Hän kertoi, miten oli hiljattain opastanut erästä nuorta naista kristityksi. Jonkin ajan kuluttua naisen isä tuli pastorin kotiin ja sanoi: *”Poikani odottaa alhaalla asean kanssa. Hän ampuu sinut, jos et lopeta.”* Siihen pastori: *”Raamatussa sanotaan, että taivasten valtakunnan ulkopuolelle jäävät pelkurit. En minä pelkää.”*

Hengen ja terveyden ohella huolia tuo raha. Pakolaisemme suhtautuvat hyvin eri tavalla rahaan ja työhön kuin kantasaksalaiset. Täällä kuulemma ensimmäisenä kysytään ammattia. Iranilaisia ja afgaaneja sellainen kiinnostaa paljon vähemmän. Enemmän kysytään perheestä, joskus aika suoraankin. Pastori, onko teillä vaimoa tai ystävää? – eikä kyse ole aina siitä, että

”tässä sinulle olisi hyvä”. Vastattuani olen saanut osakseni surullisen katseen. Joku on vielä jatkanut: *”Onko koskaan ollut?”* Kuultuaan vastauksen hän totesi: *”Pastori, teillä on kylmä sydän.”* En minä tuosta loukkaantunut. Hän tarkoitti, että pastori ei ole kovin tunteella käyvä tapaus!

Jeesuksen opetus huolettomuudesta ei ole sidottu kulttuuriin eikä luonne-eroihin. Se on sidottu Jumalaan. Ratkaiseva kysymys on tämä: Kuka tai mikä on sinun Jumalasi? Vain elävä Jumala vapauttaa lapsensa peloista aitoon huolettomuuteen. Se johtuu ainakin kolmesta syystä: Ensinnäkin, koska hän on kaikkivaltias. Viimeistä sanaa ei sano onnettomuus tai asemies, ei vakava sairaus eikä työttömyys. Toiseksi siksi, koska hän on Kristuksen tähden meillekin armahtava Isä, jonka hyviin käsiin saa antaa elämänsä. Ja kolmanneksi siitä yksinkertaisesta syystä, että hän on todellinen, vieläpä kaikkein todellisimman. Meillä mielialat heittelevät. Kulttuureissamme piilee myös sairastuttavia piirteitä. Teemme tyhmiä valintoja, On meitä kylmäsydämissä ja kuumaverisiä. Mutta Jumala on se, joka hän on. Kaikkivaltias. Rakastava Isä. Runsaan lohdutuksen Jumala. Jää siksi hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Miten suhtaudut niihin, joiden kat- somas poikkeaa omasta uskostasi?

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

Miten kristittyinä suhtaudut läheiseen ihmiseen, jonka arvomaailma on eri kuin omasi?

Irti päässyt aasi. Kun läheinen ja rakas ihminen ilmoittaa ratkaisusta, joka poikkeaa siitä, mihin häntä on ohjattu, syntyy tunnemyrsky ja voimakas suru. Aluksi mielessä ja rukouksessa on ollut toivomus, kunpa läheisen mieli vielä muuttuisi. Lopulta pelko osoittautuu todeksi, ja mieli joutuu kohtaamaan uuden todellisuuden. Näitä yllättäviä hetkiä varten on hyvä rukoilla. Efraim Syyrialaisen paastorukouksessa on pyyntö: *”Oi Kuningas ja Herra! Anna minun nähdä rikokseni ja antaa etten minä veljeäni tuomitsisi, sillä siunattu olet Sinä iankaikkisesti Aamen!”*

Ajatusten, mielen ja sanojen hallinta on kriisitilanteissa vaikeaa. Tästä puhuu muisto erämaaisista. Kerran muutamat veljet halusivat mennä erämaaisä Antoniuksen luokse. He kohtasivat laivamatkalla vanhan miehen, jolla oli sama päämäärä. Matkan aikana veljet puhuivat Raamatusta. Vanha mies oli hiljaa. Kun he saapuivat Antoniuksen luokse, tämä lausui vanhalle miehelle: *”Sinulla oli hyvää seuraa näistä veljistä.”* Vanha mies vastasi: *”Kyllä, he ovat hyviä, mutta heidän talossaan ei ole ovea. Kuka tahansa, joka haluaa, voi mennä talliin ja varastaa aasin.”* Näin hän kuvasi veljiä, jotka lausuiivat ensimmäisen asian, joka juolahti heidän mieleensä. Irralleen päässyt aasi sieltä tulee varsinkin tunnekuohussa..

Esimerkki paljastaa, että sisällämme vallitsee epäjärjestys, vaikka elämme sanan mukaan ja puhumme Raamatusta. Emme anna puheenvuoroa Jumalalle, sillä puhettamme ohjaa salainen tahto. Kuunteleeko läheinen ihminen minun sanojani Jumalasta ja noudattaako hän minun

sanojani? Olenko hyväksytty? Näin omat sanani tulevat tärkeämmiksi kuin Jumalan sana.

”Totuuden kertominen” läheiselle ihmiselle voi johtaa välirikoon tai ainakin suhteen kylmenemiseen. Näin voi käydä aluksi ja joksikin aikaa. Kaikella, niin hyvällä kuin pahalla, on aina tarkoituksensa. Kina, riita ja jopa välirikko antavat itsellemme aiheen syventyä pyhään uskoomme. Näin itsetuntemus syvenee, ymmärrys kasvaa ja rakkaus syttyy. Jumala ottaa kaikkivaltiuudessaan riidan käyttöönsä. Tätä on hyvä myös pyytää: Jumala, ota omaksesi tämä asia, jota en hallitse, ja saata se voimallasi ja rakkaudella si palvelemaan valtakuntasi tulemistä, evankeliumin sanan kirkastumista rakkaalle ihmiselle.

Mielen rauhoittaminen ja ajatusten kokoaminen.

Tarvitset riitatilanteessa järjestyksen palauttamista kuohuksissa oleviin ajatuksiisi ja mieleesi. Rohkaisen sinua käyttämään yhtä evankeliumin muotoa, veljien ja sisarten keskinäistä keskustelua. On hyvä kertoa omat loukkaantumisen kokemukset jollekin ulkopuoliselle ja kuulla hänen näkemyksensä tapahtumista. Veli tai sisar lausuu myös evankeliumin lohduttavan sanan murheelliselle mielelle, joka näkee oman virheensä toisen ihmisen peilistä.

Totuudesta vaikeneminen. On vaikea tunnustaa Jumalansanaa. Hiljainen vaikeneminen ja murehtiminen ovat yleisempää kuin uskon esille tuominen edes heikolla tavalla. Evankelisten kotienkin lapset ovat tottuneet ympäristössään arvojen muutokseen eivätkä tule miettineeksi sen suhdetta omaan hengelliseen perintöön. Monilla on homoseksuaa-

lisuutta harjoittavia ystäviä, ja avosuhteet ja avioerot ovat normaalia uutta. Näiden kokemusten perusteella on valmius myöntää: Raamatun oppi muuttuu ajan kuluessa. Aika on nyt toinen kuin ennen. Kristityilläkin saa olla erilaisia näkemyksiä uskosta ja elämästä. Näin ei tietenkään ole, kun kyse on Jumalan ilmoituksesta. Tosin uskon ymmärtämisessä on kasvua. Tämä ei kuitenkaan tarkoita uskon ja selvän sanan muuttumista toiseksi.

Monica-äidin esimerkki. Paras tapa löytää oikea suhtautumistapa arvojen ristiriitoihin, on ottaa oppaaksi kristitty, joka on taistellut samankaltaisten vaikeuksien kanssa kuin omamme ovat. Itseäni on puhutellut kirkkoisä Augustinuksen äiti Monica (322–387). Augustinus oli saanut nuorena opetusta kristillisestä uskosta, mutta hän vietti paheellista elämää ja oli langennut uskosta. Äiti suri poikansa hengellistä kuolemaa. Jumala lohdutti Monicaa unessa ja vakuutti hänelle, että poika kääntyisi vielä kristityksi. Monica pyysi pyhiä kirjoituksia hyvin tuntevaa piispaa vakuuttamaan viisaalle pojalle järkipärisesti uskon totuudesta. Piispa vastasi: *”Mene kotiisi! Se, jonka puolesta on vuodatettu niin paljon kyyneliä, ei voi jäädä eksyksiin.”* Nämä sanat lohduttivat Monicaa, vaikka pojassa ei näkynyt kääntymyksen merkkejä. Vuosia myöhemmin Monica sai kuulla iloutisen: Augustinus oli luopunut harhaopista. Lopulta piispa kastoi hänet, ja Monican surun kyynleet muuttuivat ilon kyyneliksi.

Tuon kertomuksen äärellä moni rukoilija sanoo: kaunis muisto, mutta ei koske minua. Jumala ei minua kuule. Tässä kohdassa on hyvä olla tarkkana. Emme epäile rukouksen kuulemista ja Jumalan kaikkivaltiota. Sitä paitsi pääsiäisenä kävi ilmi, että keskuudessamme on uusi hallitsija, Jumalan Poika, joka on kuolemankin voittanut ja luonut uuden paratiisin.

Tarvitset uskon heikkoudessa läheistä yhteyttä Kristukseen sanan ja sakramenttien kautta rukoilevan seurakunnan keskellä. Saat varmuu-

den, että Jumala ottaa asiasi omakseen. Jäät rohkeasti odottamaan aikaa ja tapaa, jolla Jumalan vastaus tulee sinullekin. Lutherin Mannan sivuilla on jatkuvasti esillä tämä rohkaisu, ota ja lue!

Kummallinen ystävä. Sain tutustua kristittyyn, joka oli minulle arvoitus. Hän saattoi ojentaa varsin suorasanaisesti läheisiä – itsekin sain häneltä moitteita. Hän sanoi kummilapselleen, että sinä et saa elää avoliitossa. Ihme oli siinä, että kukaan ei loukkaantunut hänen ojentamisestaan. Selitys oli siinä, että hänen sanansa eivät tulleet ylhäältä. Tuntui kuin hän olisi kohdistanut sanansa myös itseensä. Toinen piirre hänen nuhdesanoissaan oli siinä, etteivät ne katkaisseet läheistä suhdetta. Hän jatkoi ikään kuin mitään ei olisi sanottu. Hyvä esimerkki myös sinulle!

Todistus on lohdutusta. Luin, kuinka eräs nuori mies palkattiin armeijaan. Taistelukentällä hän kohtasi joukon kristittyjä, jotka osoittivat suurta myötätuntoa nuorukaista kohtaan. Kun taistelut olivat ohi, hän hakeutui kirkkoon, sai opetusta ja meni kasteelle. Vihollisarmeijan kristittyjen osoittama myötätunto antoi kääntymykselle herätteen.

Tästä esimerkistä opit, että kehottaminen on myös lohduttamista ja myötätunnon osoittamista. Oman aikamme luopumus totuudesta (postmodernismi) on synnyttänyt paljon haavoittuneita mieliä ja yhteiselämän kurjuutta. Tämä kutsuu Jumalan sanan todistajaa parantamaan ja lohduttamaan.

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Mikäli mieltäsi painaa kysymys, lähetä se osoitteeseen pasi.palmu@sley.fi

Kirjoitin jo kukista pääkirjoituksessa. Mutta tiesittekö, mitä alttarikukat julistavat? Ne ovat uhri, jotka antavat alttarilla tuoksunsa ja kauneutensa. Ei ole suntion häpeä, että alttarikukat hiljalleen kuivuvat; sekin kuuluu uhriin. Iranilaiset rakastavat kauneutta. Usein joku kysyy jumalanpalveluksen jälkeen, saisiko alttarikukat viedä kotiin. Monilla on siinä vaiheessa myös asiaa papille. Kerran siinä viiksessä ynähdin jollekulle kukkien kyselijälle ”Bale” (= Kyllä) tajuumatta, että kirkossa pidettäisiin viikolla paastonajan jumalanpalvelus. Kirkkoherra Schütze ihmetteli seuraavana keskiviikkona sähköpostitse, mihin ihmeeseen alttarikukat ovat hävinneet. Minä häpesin...

Uhriin liittyvä rukousaihe: Saimme tietää ihmisistä, jotka haluaisivat tulla kristityksi olosuhteissa, joissa kirkon etsiminen on hengenvaarallista. Niinpä suunnittelimme kastekurssin pitämistä verkon välityksellä. Olimme jo aloittamaisillamme, kun tuli tieto, että turvallisuuspalvelu oli pahoinpidellyt ja vanginnut yhden heistä. Häntä saattaa odottaa jopa se kaikkein ankarin rangaistus. Pyydämme, että Herramme tekisi ihmeen. Hänen puolisonsa ja lapsensa tarvitsevat häntä.

Mainitsin viime lehdessä henkilöstä, jolle emme voineet järjestää kirkkoturvaa ja näytti, että hänet Dublinin sopimuksen mukaisesti lähetettäisiin maahan, josta riski joutua karkotetuksi olisi huomattavan suuri. Ymmärrettävästi hän kärsi hurjasta stressistä. Yhtenä sunnuntai-iltapäivänä hän sitten sai jonkinlaisen kohtauksen, hikoili kylmää hikeä, tärisi ja tunsu rinnassa voimakasta kipua. Luulin, että kaveri kuolee käsiimme ja soitin tietysti ambulanssin. Hänet vietiin sairaalaan, jossa sai viettää pari viikkoa. Viranomaiset olisivat kuulemma halunneet puhutella häntä, mutta lääkäri kielsi siinä tilassa olevan ihmisen kuulemisen. Pari kertaa kävin häntä katsomassa ja ajattelin, että on maailma kumma paikka: Ihminen hoidetaan ensin

Saksalaiseen seurakuntaelämään kuuluu torvisoitto ja ulkoilmalounaalle braatuvursti. Pappilan puutarhassa kajahti puhallinten säestyksellä meillekin tuttu ”Wie lieblich ist der Maien” (”Ah, kuinka kevät hohtaa”).

kuntoon, jotta hänet sitten ehkä voidaan lähettää kotimaahansa vankilaan kidutettavaksi. Mutta tämä henkilö saikin jatkoaikaa. Joitakin päiviä sitten hän viestitti: ”Isä pastori. Dublin-määräaikani on ohi. Jään Saksaan.” – Onkohan joku teistäkin rukoillut hänen puolestaan?

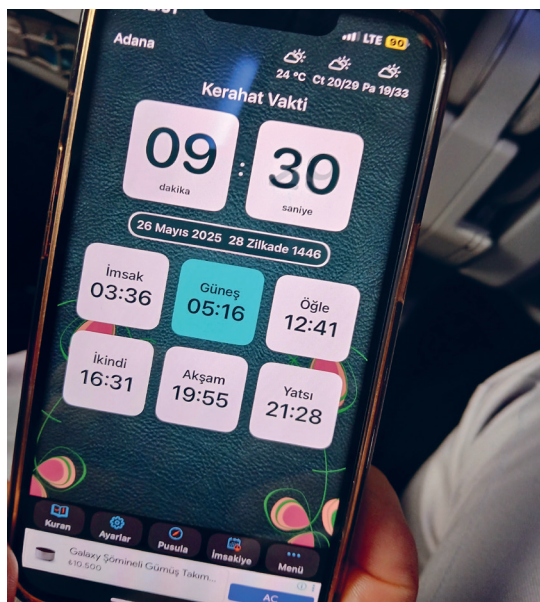
En paljon huudellut etukäteen matkasta, jonka tein entisen työtoverini Marko Turusen sekä kokeneen lähetin Ari Salmisen kanssa Etu-Aasiaan. Siellä avautui taas uudenlainen ikkuna lähetystyöhön. Päällimmäinen vaikutelmani matkasta on ilo siitä, että vaikeissakin olosuhteissa kirkko elää. Mukana on myös nuoria, joilla on palava kutsumus tehdä Kristusta tutuksi omilleen.

”Pyhillä paikoilla” minua kiehtovat eniten alkuperäiset näkymät. Alkuperäistä rakennuskantaa kun ei juuri ole, mutta vuoret, laaksot ja vesistöt antavat aavistuksen siitä, millainen oli vaikkapa Saul Tarsoslaisen lapsuudenmaisema. Vuorten takaa, josta ilta-aurinko hohtaa, Paavali lähti kohti Eurooppaa mukanaan evankeliumi.

En muuten voinut olla ajattelematta erästä meille kaikille tuttua nuorta miestä noilta main. Lähellä sijaitsee nimittäin Tarsus-niminen kaupunki (Raamatun Tarsos), josta oli lähtöisin muuan Saul, sittemmin Paavalina tunnettu. Kun lensimme jatkolenolla Istanbuliin, sain vierustoverikseni hurskaan muslimin, sivistyneen herrasmiehen, joka aloitti oman lähetystyönsä. Kuuntelin useamman tunnin mielenkiinnolla miestä, joka oli kahdeksanvuotiaasta asti tunnollisesti suorittanut päivittäiset viisi rukoushetkeä, paastonnut kurinalaisesti ramadanin aikaan ja vältellyt islamin kieltämiä asioita, kuten alkoholia, tupakkaa ja uhkapeliä.

Vieressäni istui sanalla sanoen hyvä ihminen. Hän sanoi, että ei vain tekojen, vaan aikomuksienkin pitää olla puhtaita. Kun oltiin jo laskeutumassa, sanoin, että Raamatun mukaan kukaan meistä ei ole sellainen sydämeltään puhdas. Onhan sekini suurta itsekkyyttä, jos tekee hyvää päästäkseen paratiisiin. Sen hän myönsi. Sitten sanoin: *”Jos sinä huomaat joskus, että olet syntinen, niin muistutan sinua kristinuskon pääasiasta: Jeesus Kristus on kärsinyt, kuollut ja sovittanut kaikkien ihmisten synnit ristillä, myös sinun.”* Asia ei ollut hänelle ihan outo, koska hän vastasi naurahtuen: *”En usko, että Jeesus olisi voinut kuolla meidän kaikkien puolesta.”* Vastasin: *”Sinä et usko Jeesuksen uhriin. Minä taas en usko ihmisen tekoihin. Siinä se suuri ero.”* Nyt kone oli jo laskeutunut ja hyvästelimme toisemme. – Tällais-takin voi lähetystyö olla! 🕊

Äppi näyttää, milloin on muslimien rukousaika (namaz). Parasta kuulemma olisi rukoilla heti hetken alkaessa. Niinpä hurskas keskustelukumppanini oli aloittanut rukousten sarjan klo 3:36.

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sley'n tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempana! Haastattelin kirkon suursiivouksen lomassa Martaa. Kohta hänen miehensä Michaelkin liittyi seuraan. (Pasi)

Marta ja Michael

Kuka olet, mistä tulet ja miten aikasi kuluu?

Kastenimeni on Marta. Lapsuudenperheeseeni kuului isän ja äidin lisäksi viisi lasta. Minulla on siis kolme veljeä ja sisko. Olen naimisissa Michaelin (kastenimi sekin) kanssa.

Myöhemmin kysyin Michaelilta saman kysymyksen. Kävi ilmi, että hän on lähtöisin oikein suurperheestä: sisaruksia hänellä on toistakymmentä! Michael kertoo, miten perheyhteys oli tosi tärkeä hänen lapsuudenkodissaan. Viikonloppuisin pöydässä (tai pöydissä) saattaa olla 50 ruokailijaa. Näitä hetkiä hän ikävöi.

Mitä harrastat?

Nauraa: Kaikki aika menee saksan opiskeluun! Luen, ulkoilen, käymme

me joskus ulkona syömässä. Ja harjoittelemme kuntosalilla noin viisi kertaa viikossa.

Marta taitaa olla hyvä kirittäjä, koska Michael sanoo laihtuneensa kymmenen kiloa alettuaan käydä salilla. Pariskunta myös matkustelee mahdollisuuksien mukaan. Toistaiseksi se on heille mahdollista vain Saksan rajojen sisällä, mutta Suomikin näkyy kiinnostavan.

Miten olet mukana seurakunnan toiminnassa?

Pyrimme osallistumaan säännöllisesti jumalanpalvelukseen. Luen usein esirukouksen ja Michael lukee tekstejä tai pastori Christianin saarnan käännöksen. Osallistumme myös muulla tavoin, kuten tähän siivoukseen..

Mikä on saanut sinut mukaan hengelliseen toimintaan?

Kun tulimme Hampuriin, veljeni kutsui meidät mukaan. Michael oli jo kotimaassa internetin välityksellä tutustunut kristinuskoon. Meidät kastettiin pääsiäisenä kaksi vuotta sitten.

Onko mielessäsi jokin raamatunkohta tai hengellinen löytö, jonka haluaisit jakaa lukijoiden kanssa?

Minusta hyvin kaunis kertomus on se, jossa syntistä naista ollaan kivittämässä. Jeesus kuitenkin sanoo, että se, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven. Kukaan ei heitä, ja Jeesus armahtaa naisen. (Joh. 8:1-11)

Michael sanoo itselleen tärkeäksi raamatunkohdaksi oman kastelauseensa. Se on Jes. 40:31-40: *”Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat, mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohoavat siivilleen kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.”*

Michael lähettää lopuksi vielä terveisiä suomalaisille kristityille: Minun maassani elää monia eri kansoja. Samoin Kirkko on kuin yksi yhteinen perhe, vaikka siinä on ihmisiä kaikista kansoista: Afganistanista, Iranista, Saksasta, Suomesta... Vaikka ollaan eri kansoista, pysytään yhdessä uskossa Kristukseen ja puhutaan siitä toisillekin!

Pasilta

Ala-Saksissa sijaitsee tämä brittien sotilashautausmaa. Muistelin hautoja katsolessani erään iäkkään kristityn tarinaa. Hän oli täyttänyt 10 vuotta alkuvuodesta -45, mikä tarkoitti, että hänen olisi pitänyt ilmoittautua Hitler-Jugendiin Führerin syntymäpäivänä 20.4. Hän kuitenkin välttyi nipin napin natsijärjestön jäsenyydeltä: englantilaiset saapuivat hänen kotiseudulleen viittä päivää ennen h-hetkeä.

Kasteen merkitys kristityksi tunnustautumisena on käännännäiselle paljon selkeämpää kuin meille. Silti emme korosta ihmisen osuutta – kastehan on Jumalan lahja ja teko. Kun kysyin viimeksi kasteelle valmistautuvilta, ovatko he valmiit tulemaan kasteelle, sain kauniin vastauksen: *"Kyllä, pastori. Haluan syntyä uuteen elämään."*

Arilta

**SoiVappu -tapahtuma Lapualla 30.4.2025 kokosi Kauhajärven kirkon täyteen vappuaaton viettäjiä. Kappelin kannel -lauluryhmä oli yksi illan esiintyjistä.
Kuva: Liisi Saarimaa**

**SoiVapun menossa oli mukana myös Raimo Musti Lähteenmaa tubaduurin otteella. Musiikillisesti monipuolinen ilta päättyi yhteiseen iltamessuun Kauhajärven kirkossa.
Kuva: Matti Rusama**

Perinteinen Kauhavan metsäkirkko pidettiin jälleen helatorstaina 29.5.2025 Alakylän metsästysmajalla. Kauhavan Veteraanikuoro sai esiintyä täydelle tuvalle kanttori Heli Turpelan johdolla. Kuva: Matti Rusama

Ari Juupaluoma kertoi tänä vuonna Kauhavan metsäkirkon väelle oravanpesän viehätyksestä ja ongelmista. Kuva: Matti Rusama

Johannekselta

Kevätkauden päätös toteutui Armon kappelilla iloisissa merkeissä, kun kaikki toimintaryhmät esittäytyivät. Kuvassa kevään aikana toimintansa aloittanut näytelmäpiiri, joka on upea uusi toimintamuotomme kappelilla.

Mukavan kokoinen joukko saapui Ohtakariin Sanan äärelä-iltan huhtikuun lopulla. Markku ja Johannes johdattivat joukkoa Apostolien tekojen, ja Paavalin kirjeiden maisemaan.

Sympaattiset seurat Vetelin Pulkisen hirvikämpällä. Kirkkoherra Vesa Parpala ja Johannes Häkämies julistivat.

ANNA PALAUTETTA

Tuleeko sinulle lehteämme lukiessasi mieleen asioita, joista haluaisit kuulla lisää? Millaisesta sisällöstä olet pitänyt? Onko jotain mitä voisimme lehdessämme kehittää?

**Lähetä palautetta osoitteeseen:
pasi.palmu@sley.fi**

Mitä se on?

Ari Juupaluoma, Sley Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Mitä se on, että elää Taivaan kansalaisena maailmassa? Onko se jotain sellaista arkitodellisuudesta ja tavallisesta elämästä poikkeavaa hurskautta, jossa pyhyden tunto on läsnä joka käänteessä? Ei se ole sitä ja kuitenkin se on sitä. Mitä se siis on?

Taivaan kansalaisia ei tunnista ensisijaisesti suuresta tunteen palosta ja ihmeellisistä kokemuksista. Pään päällä ei näy sädekehää ja silmissä kummallista kiiltoa. Usko ja tunnustus tulevat esille toisella tavalla. Hurskaus on hiljaista, mutta vakaata hartautta.

Pyhyden tunto tulee jokapäiväisten asioiden keskelle siitä, mitä Pyhissä kirjoituksissa on käsketty ja luvattu. Jos se koskettaa tunteita ja sisintä syvästi, niin hyvä niin. Usko ja tunnustus eivät kuitenkaan elä ja ammenna voimaansa mieleemme liikutuksista.

Mitä se on? Se on arkitodellisuutta, jonka keskellä rukous ja Jumalan sanan viljely kulkevat mukana luonnollisesti ja vähäeleisesti. Se on asioihin paneutumista ja tosissaan ottamista – se on levollista luottamusta ja palvelumieltä.

Se on katekismuskristillisyyttä, jota suosittelem Taivaan kansalaisten tuntomerkeiksi viiteryhmistä riippumatta. Katekismus ei ole jokin erityispiirre tai mauste varsinaisen uskon asian markkinoimiseksi, vaan siinä ollaan sisällä itse asiassa.

Katekismus esittää uskon ja elämän asiat Jumalan sanan ytimeä käsin katsoen. Siksi siinä näkökannassa huomio kiinnittyy siihen, mikä on ihan tavallista elämää ja kuitenkin aivan taivaallista. Harras ja käytännöllinen hurskaus kulkevat yhdessä.

Katekismuskristillisyyden toteuttaa vanhaa ja hyvää rukouksen ja kutsumuksen periaatetta. Kun on Jumalan sanan tutkimisen ja rukouksen aika, niin se aika otetaan ja muistetaan. Kun on työn tekemisen aika, niin lähimmäistä autetaan ja palvellaan.

Todellisuuden taju ja armon osallisuus

Katekismus auttaa meitä säilyttämään todellisuuden tajumme. Se sanoo meille suoraan, mikä ihminen on. Me saamme läpivalaisun ja lahjomattoman arvion itsestämme kymmenen käskyn valossa. Se pistää hiljaiseksi ja tekee nöyräksi.

Katekismus kertoo, mitä Pyhä Raamattu luotettavana todistajana sanoo Jumalasta. Todellisuuden tajumme laajenee itsemme ulkopuolelle. Uskotunnustus esittelee meille Luojan, Lunastajan ja Pyhittäjän ainoana oikeana Jumalana.

Katekismus tarkoittaa Taivaan kansalaisuutta ylläpitävien asioiden oppimista ja oivaltamista. Kysymys ei kuitenkaan ole pelkästä läksystä ja ulkoluvusta. Katekismus alkaa elää ja vaikuttaa, kun sitä käytetään rukouskirjana. Siksi Herran rukous on aivan Katekismuksen keskellä.

Jumalan todellisuuteen ja Taivaan kansalaisuuteen kiinni kytkeminen tapahtuu sakramenttien välityksellä. Kaste ja Herran Pyhä Ehtoollinen ripin kanssa ovat nämä tärkeät toimitukset. Siksi Katekismuskysykykintoistuvasti ja yksityiskohtia esille nostaen: Mitä tämä on?

Katekismuksessa ovat viimeisenä mutta ei vähäpätöisenä asiana muutamat ru-

koukset ja huoneentaulut. Ne ovat helppo ja selkeä johdatus sisälle käytännölliseen katekismuskristillisyyteen. Niitä lukemalla ja toteuttamalla usko alkaa elää arjessa.

Kristinopin Jumalan sanan mukainen tuntemus on nopeasti muuttuvassa maailmassa yhä harvinaisempaa. Siksi on yhä tärkeämpää pysähtyä kysymään: Mitä se on, että elää Taivaan kansalaisena maailmassa?

On asioita, jotka tulee oppia ja oivaltaa, että osaisi ja jaksaisi tunnustaa väriänsä kirkossa ja yhteiskunnassa. Kristityn ihmisen identiteetti tarvitsee opinkappaleiden lisäksi avautumista myös arkista elämää kohti. Katekismuskristillisyydessä on kysymys molemmista asioista.

Hurskauden ja hartauden harjoitus

Jumalan laki osoittaa oikean ja väärän. Elämän pelisäännöt on hallittava, että tulee toimeen Jumalan ja ihmisten kanssa. On viisautta elää ja rakastaa niissä käskyissä pysyen, jotka meille on annettu. Syntisyytemme kyllä paljastuu kymmenen käskyn äärellä, mutta siitä onkin tarkoitus mennä Herran eteen syntinsä tunnustaen ja armoa pyytäen.

Uskontunnustus toimii toisella tavalla kuin synnintunnustus. Ei tarvitse olla jumissa oman mahdottomuutensa ja kelvottomuutensa kanssa, kun saa panna toivonsa siihen, miten Jumala toimii ja järjestää asioita. Luottamus Kolmiyhteiseen Jumalaan on todellista elämän rikkautta, jossa jokainen olemassaolomme osa-alue tulee hyvin hoidetuksi. Jumalan tahdosta me elämme, pelastumme ja Taivaaseen pääsemme.

Herramme opettama rukous ohjaa kääntymään aina ja ensiksi Taivaallisen Isämme puoleen. Ei ole yllättävää hetkeä ja harjittua suunnitelmaa, joka olisi Taivaan kansalaisen elämässä irrallaan Jumalan kunnioittamisesta ja rakastamisesta. Siksi hänen nimensä, valtakuntansa ja tahdonsa otetaan ensiksi huomioon. Sitten tulevat päivittäiset tarpeemme leivän, an-

teeksiannon ja pahastapääsemisen muodossa.

Taivaan kansalaiseksi tuleminen ja uskossa pysymisen kanssa omat keinot eivät auta. Tarvitsemme paljon itseämme ja mielialojamme voimakkaampaa ja viisaampaa hoitoa ja ohjausta. Jumalan sanan ja Pyhän Hengen johdatuksen varassa on hyvä elää, kun muistamme kasteessa saatua pelastusta ja nautimme ehtoollisessa jaettua uskon vahvistusta. Molemmissa on kysymys Kristuksen kohtaamisesta.

Kristillinen kaste Taivaan kansalaisuuden alkuna ei ole vain yksi hetki ja tapahtuma menneisyydessämme. Kaste on koko matka Kristuksen kanssaaudestisyntymisemme hetkestä alkaen aina Taivaan kirkkauteen saakka. Kastetta kuuluu Katekismuksen opetuksen mukaan käyttää hyödyksensä joka päivä.

Katumuksessa ja uskossa eläminen on kasteen kunniaa ja käytössä pitämistä. Synnit tunnustetaan Jumalan kasvojen edessä ja anteeksianto uskotaan omaksi Jumalan lupauten varassa. Oikeastaan rippi on kasteen käyttöohje. Siinähan kuljetaan sitä tietä, jossa synti upotetaan sovituksen mereen ja syvyyksistä nousee ylös Taivaan kansalaisten ja Jumalan lasten iloon, rauhaan ja vapauteen asti.

Kaikki tapahtuu tietenkin Kristuksen tähden ja tahdosta. Ilman häntä emme voi mitään tehdä ja saada. Häntä me rukoilemme, ylistämme ja kiitämme. Hän se on, joka ihan kädestä pitäen opettaa meille oikeaa hurskautta ja hartautta, kun aamu- ja iltarukoukset luemme ja siinä välissä huoneentaulujen mukaisesti kutsumuksemme hoidamme.

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Taloudesta ja talkoista

Talouspäällikkömme Anna-Liisa Markkula kirjoittaa: ”Ilahduttavaa viime vuodelta oli vapaaehtoiskannatuksen kasvu ja isojen tapahtumien jatkuminen taloudellisesti tasapainoisina sekä Karkun opiston nousu monen alijäämäisen vuoden jälkeen plussalle. Testamenttituloja saatiin keskimääräistä vähemmän ja kiinteistöjen arvonalennukset painoivat tulosta.

Viime vuoteen verrattuna kuluva vuosi on lähentynyt käyntiin melko samanlaisilla luvuilla kuin vuosi sitten. Pientä kasvua on lahjoituksissa, mutta ei kuitenkaan budjetoitua määrää. Satunnaiseriä kuten testamentteja ei ole kuluvalle vuodelle vielä tiedossa. Jokainen lahjoitus on siis tärkeä.”

Lahjoittaminen ei ole vain rahan antamista. Välttämätöntä on myös se talkootyö, jota niin runsaasti tehdään pitkin vuotta. Meillä on toimilamme ja leirikeskuksemme, koska on ihmisiä, jotka niitä ylläpitävät. Olen kauempaa ihailnut, miten Ohtakaran leirikeskuksen päärakennus sai vihdoin WC:n. Sitä ei tuotu Helsingistä Sleyn keskustoimistolta. Liikkeellä on ollut maakunnan oma joukko. Rakennukset palvelevat toimintaamme ja siksi niiden ylläpito ei saisi syödä julistustoiminnan resursseja. Tästä syystä talkootyötä on mahdotonta korvata.

Talkootyö on välttämätöntä myös kesäjuhliemme toteutumiseksi. Jotkut luulevat, että val-

takunnalliset juhlat ovat herätysliikkeille jokin rahasampo. Todellisuudessa Evankeliumijuhla on ollut yksi eniten kuluja aiheuttavista tapahtumistamme. Korjausliikkeitä on viime vuosi-
na tehty ja tulokset näkyvät. Tästä kiitämme!

Vielä Evankeliumijuhlista. 1960-luvulta lähtien olemme tottuneet pitkin maata kiertävään Evankeliumijuhlaan. Tulevaisuudessa juhla on yhä useammin Karkun opistolla. Vastuunkantajiksi ei saada enää pitäjien kökköporukoita. Kuka nyt juhlat tekee? Ei ole kohtuullista, että Satakunnan ihmiset vuodesta toiseen valmistaisivat meille muille juhlan. Olen joskus kauhulla kuunnellut, miten joku emäntä on aamuarhaisella aloittanut ja jatkanut tiskien kanssa seuraavan aamun tunneille.

Vaihtoehto tälle on helposti löydettävissä: Jokainen kynnelle kykenevä ottaisi ainakin yhden talkoovuoron. Onneksi useimmat meistä ovat kokeneet myös yhdessä tekemisen ilon. Vielä upeampaa on tietää, että talkootyömme mahdollistaa evankeliumin julistamisen.

Jos mietit, löytyisikö sinulle sopivaa tehtävää, käy vilkaisemassa ja laittamassa vaikka saman tien rastia ruutuun: <https://www.evankeliumijuhla.fi/talkoolaiseksi/>

Pasi Palmu

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

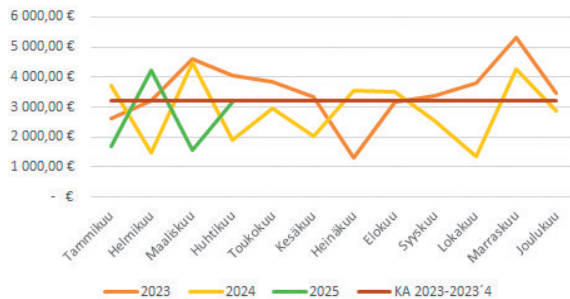
Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

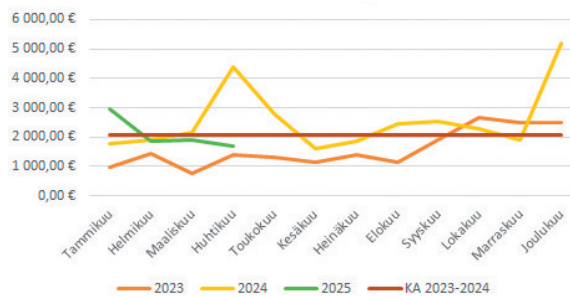
Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

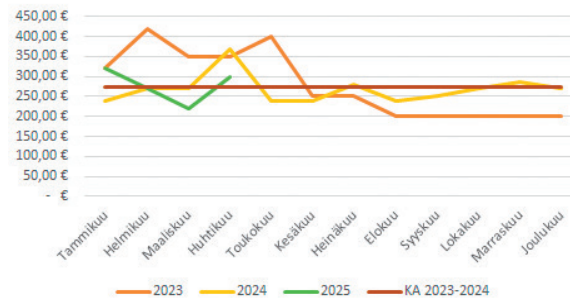
ARI

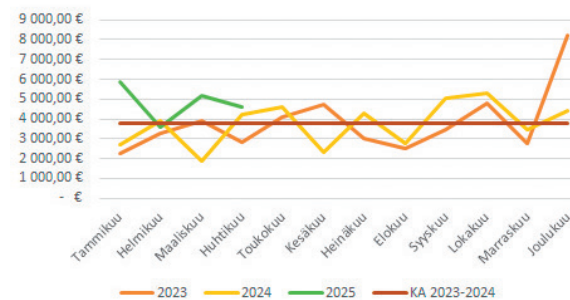
JOHANNES

TUOMAS

PASI

Kirkonkirjat

Kastetut

Pääsiäispäivänä 20.4.2025 vietettiin jälleen kerran Zion-kirkossa moninkertaista juhlaa, kun kaksi kastekurssilaistamme viettivät henkilökohtaista pääsiäistään ja tulivat pyhän kasteen kautta osallisiksi Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Kastanimikseen he saivat Mariam ja Maria. Heidän kastelauseikseen valikoituivat Matt. 11:28 ja Joh.6:37b. Ne yhdessä rohkaisevat sekä äsken kastettuja että meitä jokaista tulemaan nyt heti Jeesuksen luo: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon” sekä ”Sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois”.

Tapahtumia

Etelä-Pohjanmaa

20.6. Esantuvan juhannusjuhla ja yömessu. Klo 18 Esantuvan leirikeskus (Honkiniementie 374, Lapuan Kauhajärvi). Matti Rusama, Sanni Yli-Krekola, Liisi Saarimaa, Leena Ylimäki, Sanna Ahola, Tuomas Pulli ja Terho Kanervikkoaho. Musiikkia. Ohjelmaa lapsille. Arpajaiset. Syömistä. Yöttömän yön messu Kauhajärven kko klo 22. Matti Rusama, Terho Kanervikkoaho, Klaus Hilden

Keski-Pohjanmaa

8.-10.8. Siikasafari Ohtakarissa ”Kalliolle rakennettu”, Juhlimme uskomme perustaa ja 50-vuotiasta Ohtakaria. Mukana mm. Matti Hirvilammi, Pekka Huhtinen, Lasse Rätty, Tiina Latva-Rasku ja monta muuta. Aloitamme pe aloitusseuroilla klo 18.

19-21.9 Retriitti Ohtakarissa. Aiheena on Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä. ”Rakkauden sanat”

Auringonlaskun sotilaat

Johannes Häkämies, Keski-Pohjanmaan piirin piirivastaava

”Kiitos olkoon Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja antaa meidän kaikkialla levittää Kristuksen tuntemisen tuoksua!” (2. Kor 2:14)

Ohtakarissa vietimme toukokuun puolivälin aikoihin erittäin mukavaa ja siunattua evankelisten aikuisten leiriä. Sama leiri on toteutunut siellä jomonena vuotena. Muistoihin on jäänyt viime vuoden leiriltä mielenkiintoinen tilanne. Tulin käyneeksi illalla ulkona, ja ihmetyksekseni huomasin, kuinka armeijan kaksi pakettiautoa saapui parkkipaikalle samaan aikaan. Askelsin autojen luokse ja pian selvisi, että autot olivat täynnä Nato-sotilaita. Heillä oli yllään lähes koko taisteluvälineistö, rynnäkkökivääreitä myöten. Hihassa Saksan lippu ja Nato-tunnus. Oitis kävi mielessäni, että nyt ovat sotilaat tulleet vahingossa väärään paikkaan etsimään yösijaa, ja aloin käskeä heitä oitis lähtemään. Tilanteesta muodostui koominen, kun eräs sotilaista vienosti ja ystävällisesti kysyi minulta: *”Voisimmeko käydä rannassa ihailemassa auringonlaskua, kun Saksassa emme näe sitä, kun se vaipuu mereen?”* Siitä oli kysymys, eikä mistään vakavammasta. Ja niin meillä oli hetken päästä Ohtakarinn rannassa sotilasjoukko. Myöhemmin mietin, että mikä valta tai voima olisi siinä minulla edes ollut kieltää kymmentä aseistautunutta sotilasta...

Jotain samaa on siinä, että tämän maailman ruhtinas, Saatana ei voi kuin ihmetellä vierestä sitä Jumalan vastaansanomaton voimaa ja majesteettisuutta, jolla hän valloittaa maailman ihmisiä laumaansa. Paavali puhuu 2. Korinttolaiskirjeessä siitä, kuinka Jeesus toimii tässä suhteessa kuin Rooman keisari. Hän ottaa valloitetut voittosaatonsa, triumfiin, ja antaa heidän levittää hänen

tuntemisen tuoksua. Helluntain ihme tarkoittaa, että Baabelin tornin kielten ja kansojen hajoaminen saa vastaihmeen, ja alkaa valtaisa hengellinen valloitusota. Pimeys väistyy kaikkialla, missä Jeesus sanansa ja sakramenttinsa kautta tuhoaa synnin, kuoleman ja Saatanan vallan.

Ja sinä saat olla valloitetujen joukossa, jolle Jeesus sanoo *”rauha teille”*. Siihen kätkeytyy koko taivas. Kun hän sanoo sen sinulle, se tarkoittaa sitä, että yli ymmärryksen oleva rauha on sinun. Rauha tulee siitä kenen vieressä seisot, tai kenen sylissä olet, tai kenen kanssa kuolet. Se on sitä, että saa kulkea läpi tämän elämän epävarman erämaan voitettuna, juuri hänen voittosaatossaan. Ja hän, joka valloitti sinut kasteessa itselleen, ruokkii sinua koko matkan. Hänen saaliikseen on ilo jäädä. Ja lopulta käy niin, että rajoista pelottavin, kuolema, ylitetään tämän valloittajakuninkaan pyhässä nimessä. Jeesuksen veren voima suo rauhan ja turvan kulkea aina ikuisiin asuntoihin asti Isän luo. Eli ihaile rauhassa auringonlaskua, on se sitten Ohtakarissa, tai omassa elämässäsi.

VALOA SIELUUN SAAKKA

Juhannusaaton juhla Ohtakarın leirikeskuksessa pe 20.6.2025aD

Klo 16:30 Lipunnosto ja klo 17 juhannusaaton messu

Liturgi - Markku Niemelä, Saarnaaja - Johannes Häkämies, Kanttori - Johanna Koivumaa
Pyhäkoulu saarnan aikana

Klo 18.30 iltapala ja kokko

Hinta 10e euroa

Klo 19.30 Kanteleen kansan juhannusseurat

Oili Ijäs, Hannu Muuraiskangas, Ohtakari 50-vuotta synttärijuhlaa

ILLAN PÄÄTTEEKSI EIVOR & SIRJA KONSERTOIVAT

Osoite: Ohtakarintie 1030, 68230 Lohtaja

